

(ОВ L 319, стр. 11), както и на Регламент (ЕС) № 267/2012 на Съвета от 23 март 2012 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Регламент (ЕС) № 961/2010 (ОВ L 88, стр. 1) в частта им, отнасяща се до жалбоподателя

Диспозитив

1. *Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.*
2. *Общият съд не се произнася по съдебните разноски.*

Жалба, подадена на 22 февруари 2013 г. от Kris Van Neugheem срещу решението, постановено на 12 декември 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-77/11, Van Neugheem/Съвет

(Дело T-113/13 P)

(2013/C 147/34)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Kris Van Neugheem (Tienen, Белгия) (представител: M. Velardo, avocat)

Друга страна в производството: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението, постановено по дело F-77/11, Kris Van Neugheem/Съвет;
- да отмени решението от 1 октомври 2010 г., с което се отказва повишаване на жалбоподателя и да уважават исканията за обезщетения;
- да върне делото на Съда на публичната служба, евентуално за постановяване на решение;
- да осъди ответника по жалбата да заплати съдебните разноски, включително всички съдебни разноски по първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото и от неизпълнение на задължението за мотивиране, тъй като СПС приел, че решението, с което се отказва повишението на заинтересованото лице, може да бъде мотивирано на етапа на отговора на административната жалба, макар че е трябвало да бъде мотивирано още

решението за повишаване, доколкото е прието съгласно член 266 ДФЕС в изпълнение на Решение на СПС от 5 май 2010 г. по дело Boulliez и др./Съвет (F-53/08, още не публикувано в Сборник), а не съгласно член 45 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз.

2. Второто правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото и нарушение на член 266 ДФЕС и съответната съдебна практика по него, тъй като СПС не се е основал нито на диспозитива, нито на мотивите от своето Решение F-53/08 за да установи дали това решение е изпълнено правилно.

Жалба, подадена на 25 февруари 2013 г. от Giorgio Lebedef срещу определението, постановено на 12 декември 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-70/11, Lebedef/Комисия

(Дело T-116/13 P)

(2013/C 147/35)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Определение на Съда на публичната служба от 12 декември 2012 г. по дело F-70/11, Lebedef/Комисия с предмет искане за отмяна на доклада за оценка на жалбоподателя за периода от 1 януари до 31 декември 2008 г. и по-точно на частта от доклада, изготвена от Евростат за същия период,
- да уважи исканията на жалбоподателя, направени в първоинстанционното производство,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Съда на публичната служба,
- да се произнесе по разноските и да осъди Комисията на Европейския съюз да ги заплати.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага четири правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като Съдът на публичната служба е приел, че жалбоподателят не е бил определен да участва в преговорите и че за участието му в тях е бил

освободен от упражняване на служебните му задължения за половината от работното му време за синдикални цели, от които се е ползвал (относно точки 41—45 от обжалваното определение).

2. Второто правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като Съдът на публичната служба е приел, че специфичната система за оценяване на представителите на персонала обхваща всички синдикални дейности и е тълкувал неправилно причините, поради които жалбоподателят не е работил в службата, в която е назначен, за да направи извода, че жалбоподателят не може да оспори компетентността на оценителите (относно точки 50 и 51 от обжалваното определение).
3. Третото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като Съдът на публичната служба се е основал на погрешни съображения, по-специално относно компетентността на атестиращите да оценяват жалбоподателя само на базата на работата му в службата, в която е назначен, и на обстоятелството, че жалбоподателят се позовава на освобождаването си от упражняване на служебните си задължения за половината от работното му време за синдикални цели, за да обоснове, че не е работил в службата, в която е назначен (относно точки 59 и 60 от обжалваното определение).
4. Четвъртото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като Съдът на публичната служба е направил извод, че фактите по настоящото дело се различават от тези по делото, по което е постановено решение на Съда на публичната служба от 7 май 2008 г. по дело Lebedef/Комисия (F-36/07, Сборник СПС, стр. I-A-1-00143 и II-A-1-00759) и че с основание на жалбоподателя е можело да се определи ниво на изпълнение IV (относно точки 69 и 70 от обжалваното определение).

Жалба, подадена на 25 февруари 2013 г. от Giorgio Lebedef срещу определението, постановено на 12 декември 2012 г. от Съда на публичната служба по дело F-109/11, Lebedef/Комисия

(Дело T-117/13 P)

(2013/C 147/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Люксембург) (представител: F. Frabetti, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Определението на Съда на публичната служба от 12 декември 2012 г. по дело F-109/11, Lebedef/Комисия с

предмет искане за отмяна на доклада за оценка на жалбоподателя за периода от 1 януари до 31 декември 2009 г. и по-точно на частта от доклада, изготвена от Евростат за същия период,

- да уважи исканията на жалбоподателя, направени в първоинстанционното производство,
- при условията на евентуалност, да върне делото на Съда на публичната служба,
- да се произнесе по разноските и да осъди Комисията на Европейския съюз да ги заплати.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага шест правни основания в подкрепа на жалбата си, от които първото, второто, третото и шестото правно основание са по същество идентични или подобни на изложените по дело T-116/13 P, Lebedef/Комисия.

Четвъртото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като според жалбоподателя Съдът на публичната служба е направил извод, че докладът за дейността на жалбоподателя в синдикална или професионална организация (докладът СПО) трябва да фигурира единствено като документ, приложен към доклада относно служебните задължения на жалбоподателя в Статистическата служба на Европейския съюз (Евростат) (относно точки 68—70 от обжалваното определение).

Петото правно основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като според жалбоподателя Съдът на публичната служба е установил, че жалбоподателят е искал да оспори докладите за неговата оценка преди 2009 г. и решението на Комисията да не го повиши (относно точки 74 и 75 от обжалваното определение).

Жалба, подадена на 1 март 2013 г. — Direct Way и Direct Way Worldwide/Парламент

(Дело T-126/13)

(2013/C 147/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Direct Way (Брюксел, Белгия) и Directway Worldwide (Machelen, Белгия) (представител: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, avocat)

Ответник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима и основателна;